

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.115/2026/6.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője egyéni ügyvéd (felperes képviselőjének címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (14. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.700.589/2025/13. számú ítélete

...

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett részében helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint az alperes hivatásos állományú tagja a szolgálati hely1 szerparancsnok beosztásban teljesít szolgálatot. A felperes a 2022. március 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban a szerparancsnoki beosztása melletti végzett

rajparancsnoki többletfeladat-ellátásért a rendvédelmi illetményalap 170%-os mértékű megbízási díj megfizetésének elmaradását kifogásolva 2025. május 17. napján szolgálati panaszt nyújtott be, melyet a Szerv1 főigazgatóság1 főigazgatója megalapozatlanság miatt elutasított.

[2] A hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél az önkormányzati és létesítményi tűzoltóságoknál, az önkéntes tűzoltó egyesületeknél, valamint az ez irányú szakágazatokban foglalkoztatottak szakmai képzési követelményeiről és szakmai képzéseiről szóló 9/2015. (III. 25.) BM rendelet a szerparancsnok részére középszintű szakmai képzést (1. melléklet 1.2.2.) ír elő, míg a rajparancsnoki beosztás a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztások és a betöltéséhez szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 5. számú melléklet 2. pont 43. sora alapján felsőfokú végzettséget igényel és tiszti besorolású.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a 2022. március 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszak (34 hónap) vonatkozásában az illetményalap 170%-os mértékű összegének, összesen 2.223.770 forint és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését, 2023. február 1-jét követően a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját, ezen túlmenően a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) rendelkezéseit jelölte meg. A rajparancsnok helyettesítését 2022. évben – mivel munkarendjéből adódóan 24/48 órás váltásban dolgozik, amely havi 7-8 szolgálati napot jelent – összesen 59 szolgálati naphól 47 szolgálati napon látta el, mely az éves szolgálati napjai 79,6%-a; 2023. évben 81 szolgálati naphól 72 szolgálati napon (az éves szolgálati napjai 88,8%-a); 2024. évben pedig 84 szolgálati naphól 63 szolgálati napon (az éves szolgálati napjai 75%-a). A perbeli időszakban 224 szolgálati naphól 182 szolgálati napon kizárólag rajparancsnoki feladatokat végzett (a szolgálati napjai 81,25%-ban). A szolgálatai során szolgálati idejének jelentős részében folyamatosan, rendszeresen helyettesítette a rajparancsnokot az eredeti szolgálati beosztása mellett.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, 2022. március, április hónapjait érintően elévülésre hivatkozással, valamint annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság az alperest a 2022. május 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) késedelmi kamattal növelt 1.855.200 forint megbízási díj, megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a perbeli időszakban – 2022. március, április hónapok kivételével, mivel e körben a felperes az alperes elévülésre vonatkozó álláspontját elfogadta – a megbízási díj jogalapját, azaz a szerparancsnoki beosztás mellett ellátott rajparancsnoki többletfeladat-ellátás megvalósulását vizsgálta [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja]. Megállapította, hogy a felperes rajparancsnoki feladatellátása és számszaki kimutatása nem volt vitatott; illetve a két beosztás az átfedéseken túl a hozzájuk kapcsolódó felelősségi körök, képesítési követelmények alapján eltér. Az alperesnél a rajparancsnoki beosztás betöltött volt, ennek ellenére bizonyos időszakokban jelentős esetben (rendszeresen, ismétlődően és nem eseti jelleggel) a rajparancsnoki feladatok felperes általi ellátását elrendelte, mely által a rajparancsnok helyettesítése okán díjazásra is jogosulttá vált, függetlenül attól, hogy mindkét beosztáshoz tartoznak adminisztratív feladatok (jelentéstételi kötelezettség, szolgáltatsszervezés, szerelési foglalkozás, oktatás, különböző nyilvántartások vezetése káresetnél), és az azt követően végzendő szakmai feladatok ellátásáról gondoskodás. Figyelembe vette a Kúria töretlen gyakorlatát a szolgálati beosztáson kívüli rendszeres tevékenység, többletfeladatellátás tekintetében, mely alapján a hivatásos állományú ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.I.10.304/2017/15.) és csak olyan feladatot határozhat meg a munkáltató egy adott munkakörhöz rendelt, mely annak keretei közé tartozik, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör, akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását (Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VIII.39.804/2021/4.). Ha a hivatásos állományú hosszabb időn rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VIII.43.067/2021/4.). Utalt továbbá arra, hogy a havi 1-2 alkalommal történő helyettesítés nem minősül eseti jellegűnek (Kfv.III.45.052/2023/7.). A felperes a perbeli időszakban jelentős mennyiségű többletmunkát végzett, ezt a részéről kidolgozott és százalékban meghatározott mértékek is alátámasztották, így 2023. február 1. napját követően is fennálltak vonatkozásában a jogszabály által megkövetelt további feltételek (jelentős többletmunka és rendszeresen ismétlődő jelleg).

[6] A megbízási díj mértéke tekintetében az elsőfokú bíróság a 170%-os mértéket eltúlzottnak találta, ezért döntését az illetményalap 150%-ára alapította [Hszt. 71. § (5) bekezdés, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdés, 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdés]. A többletfeladat nagysága, a többletterhek megállapítása során a többletfeladatok mennyisége mellett figyelembe kell vennie az ellátott beosztás magasabb felelősségi fokát, valamint besorolását. A felperes részéről betöltött beosztáshoz középfokú végzettség kapcsolódott, míg a részéről végzett többletmunka tekintetében ellátott beosztáshoz elsőfokú végzettség; továbbá a tiszti és tiszthelyettesi fokozat tekintetében is volt eltérés a két beosztás között, így nyilvánvalóan a felelősség mértéke is különbözik.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását; másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását; harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset 2023. február 1. napját követő időszakra történő elutasítását (jelentős többletfeladat hiánya); negyedlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az megbízási díj rendvédelmi illetményalap 75%-ra történő mérséklését kérte. Elsődleges fellebbezési kérelme kapcsán a jogszabálysértésként az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. tv. (a továbbiakban: Áht.) 8/A. §-át, 10. §. (5) bekezdését, a Hszt. 2. § 25. pontját, 71. § (1) bekezdés c) pontját, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdését, 78. § (2) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a védiratában és a perben tett előadásait a szolgálati beosztás meghatározása vonatkozásában egyáltalán nem vizsgálta, ezáltal a felek előadásához való kötöttség elve sérült. A per eldöntése szempontjából releváns nyilatkozatát az ítéletben eltérő tartalommal rögzítette ([15] bekezdés); lényegében a kereseten túlterjeszkedve hozott döntést. A többletfeladatoknál tételelesen bizonyította, hogy azokat a felperesnek szerparancsnokként is végeznie kellett volna, emiatt az elsőfokú eljárásban a felperest tényleges bizonyításra fel kellett volna hívni, miszerint e feladatokat szerparancsnokként nem kellett volna végeznie, pláne jelentős többletfeladatként. Emiatt a másodfokú eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 376. § (1) bekezdés c) pontja szerinti tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kellene lefolytatni; e körben a felperest nyilatkoztatni arra, hogy a keresetben felsoroltakon kívül mi a szerparancsnoki beosztásba nem tartozó általa végzett többletfeladat. Az elsőfokú ítélet olyan tartalmi, formai hiányosságokban szenved, amely miatt hatályon kívül helyezése indokolt, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítása révén konkrétan meg kell határozni a szolgálati beosztás feladatait meghatározó jogszabályi normát, továbbá azt, hogy a szerparancsnoki beosztás feladatai közé tartozik-e a rajparancsnok helyettesítése. Ha nem, vizsgálni kell azt is, hogy a feladatok 2023. február 1. napját követően jelentős többletfeladatok-e. A Szervezeti és Működési Szabályzat (a továbbiakban: SZMSZ) 2013 óta a szerparancsnok szolgálati beosztása feladatai közé sorolja a rajparancsnok helyettesítését a távollétekor, tehát, ha egy szerparancsnok rajparancsnokot helyettesít, abban az esetben a szolgálati beosztásához tartozó feladatot lát el. Az elsőfokú ítélet ezzel ellentétesen mondta ki, hogy e helyettesítés szolgálati beosztásába nem tartozó többletfeladatot jelent.

[8] Az Áht. 8/A. §, valamint 10. § (5) bekezdése szerinti költségvetési szervként az SZMSZ -ben meghatározta az egyes rendszeresített beosztáshoz tartozó feladatokat. A felperes szolgálati beosztásához tartozó feladatainak a meghatározása és a munkaköri leírása is az SZMSZ-en alapul. Irreleváns ezért az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a szerparancsnok és a rajparancsnok egymástól eltérő beosztások, habár ez igaz, azonban nem tiltja semmilyen jogszabályi rendelkezés azt, hogy egy szolgálati beosztáshoz tartozó feladat kerüljön egy másik szolgálati beosztású személy távollétekor helyettesítésre a rendvédelmi szerveknél. A konkrét esetben egy norma (SZMSZ) meghatározta az adott szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokat, és a szerparancsnok szolgálati beosztás egyik feladata a rajparancsnok helyettesítése. Jogsértő az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy e helyettesítéssel a szerparancsnok a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatot lát el. A két szolgálati beosztás között ráadásul 90% átfedés tapasztalható a ténylegesen végzett munkák tekintetében. Az elsőfokú ítélet hibásan állapítja meg, hogy a rajparancsnoki feladatokat ellátó felperes ekkor a szerparancsnoki feladatait ellátni nem tudta. A hivatkozott kúriai határozatok sem relevánsak, mert azok mind olyan esetekre vonatkoznak, amikor a szolgálati beosztást meghatározó norma nem határozta meg a beosztáshoz tartozó feladatként másik személy helyettesítését. Az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 2. § 4. pontját 25.

pontját, 102. § (1) bekezdés b) pontját, az Áht. 10. § (5) bekezdését, mert döntése meghozatala során ezeket nem vette figyelembe. Megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját is, mivel megbízási díjra jogosultság szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladat végzése esetén keletkezik. A Kp. 85. § (1) bekezdése szerinti kereseti kérelem korlátai közötti vizsgálat kapcsán az elsőfokú bíróság egyáltalán nem állapította meg, hogy szervezetüknél mely norma határozza meg, hogy adott szolgálati beosztásnak mi a tényleges tartalma, a felvetéseibe nem foglalkozott, nem indokolta, hogy miért ne lenne az álláspontja a per szempontjából releváns. A szerparancsnok és a rajparancsnok szolgálati beosztások közötti 90%-os átfedés önmagában kizárja a jelentős többletfeladat megállapítását; e körben az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát ismételte meg. E többletfeladatok tekintetében a felperes konkrétan nem jelölte meg, hogy hány alkalommal helyettesített rajparancsnokot, tartott oktatást, volt úgy kárhelyszínparancsnok, hogy egynél több szerkocsi volt a helyszínen. Mindezen konkrétumok megjelölése, bizonyítása őt terhelte. A felperes és rajparancsnok1 rajparancsnok munkaköri leírása bár szóról szóra egyezik, a felperes munkavégzésének helye nem változott, amikor a rajparancsnokot helyettesítette. A 150%-os mértékű megbízási díj megállapítása is jogszabálysértő, a két szolgálati beosztás közötti jelentős átfedés miatt legfeljebb 75%-os mértékben indokolt a jogalap elfogadása esetén. A felperes a rajparancsnokot helyettesítésekor lényegében nem, vagy minimális mértékű többletfeladatot végzett.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nézete szerint a fellebbezési érvelés hibás, a kidolgozott bírói gyakorlattal és jogértelmezéssel ellentétes. Az alperes azon érvelése, hogy az SZMSZ-ben és a munkaköri leírásban szerepelt a rajparancsnok helyettesítése, ezért az szerparancsnoki feladat részét képezi, nem foghat helyt. Egy belső normában és a munkaköri leírásban megjelenő általános feladat az adott beosztás részeként a jogszabályi rendelkezésekkel szemben nem eredményezheti, hogy a rajparancsnoki beosztás a szerparancsnoki beosztás részét képezze (Kf.III.39.019/2021/5.). A munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik (Kf.45.088/2022/4.). Amennyiben a beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása nem eseti jellegű, hanem rendszeresen ismétlődő kötelezettség, a hivatásos állomány tagja megbízási díjra jogosult (Kfv.45.052/2023/7.). A 2022. évben a szolgálati napjainak 79,6%-ban, 2023. évben 88,8%-ban, 2024. évben 755%-ban rajparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat végzett.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp.108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, döntésének releváns indokait kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[12] A Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróságot köti a fellebbezés tartalma, és a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés alapja jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben történő eltérés lehet, amit a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezésben konkrétan meg kell jelölni, annak kötelező tartalmi elemei a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés és a jogszabályhely pontos megjelölése, amely kijelöli a fellebbezés kereteit, vagyis azokat a korlátokat, amelyek között a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozat jogszerűségét vizsgálni köteles. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több alkalommal (Kfv.VII.37.422/202068., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait is ismerteti.

[13] Az alperes fellebbezése, amely anyagi és eljárási jogi jogszabálysértésre egyaránt hivatkozott, e követelményeknek a jogalap körében megfelelt. Mindazonáltal a megbízási díj jogalapjának vitatása tekintetében, miszerint a rajparancsnok helyettesítése a szerparancsnokként is ellátott szolgálati beosztásához tartozó feladatellátás lenne, téves álláspontot képviselt. A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díj jogalapja tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes szolgálati beosztásához tartoztak-e. A 30/2015. BMr. szerint a szerparancsnok és a rajparancsnok egymástól eltérő beosztások, amelyekhez különböző feladatellátások tartoznak. E beosztások más képzettséget követelnek meg, a hozzájuk kapcsolódó felelősségi körök is eltérnek, ezáltal a szervezeti hierarchiában elfoglalt helyük is más. A 30/2015. BMr. 5. számú melléklet 2. pont 43. sora és 3. pont 18. sora egyértelműen meghatározza, hogy a szerparancsnok és a rajparancsnok két egymástól elkülönülő szolgálati beosztás. A rajparancsnoki feladatok a szerparancsnokhoz képest többletfelelősséggel, többletteleherrel, valamint többletfigyelemmel járnak. A munkaköri leírás a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot a beosztás részeként nem tartalmazhat. Az, hogy az SZMSZ-ben szerepel a rajparancsnok helyettesítése, e belső szervezeti norma nem jelenti azt, hogy a szerparancsnoki beosztás részét képezi. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.42.092/2020/4.). A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatellátás akkor állapítható meg, ha a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el.

[14] A felek által nem vitatott tényállás szerint a szerparancsnok beosztású felperest az alperes jogszerűen utasíthatta bizonyos szolgálatok során rajparancsnoki feladatok ellátására, a munkáltató utasítás alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, ami ellentételezésre jogosítja. A perbeli esetben a rajparancsnoki feladatok nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen merültek fel, lényegében minden hónapban ismétlődtek, felmerülésük vonatkozásában az ismétlődő folyamatosság nyilvánvaló volt, az erre vonatkozó adatokat a felperes a keresetében

felsorakoztatta. Az eseti jelleget a ciklikus ismétlődés kizárja. A többletfeladat-ellátás nem kizárólag akkor tekinthető rendszeresnek, ha az havi szinten több alkalommal fordul elő, ilyen értelmezés a Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből sem olvasható ki. A többletfeladatok havonkénti mennyiségének sem kell azonos mértékűnek lennie vagy minden hónapban meghatározott szintet elérnie. A többletfeladatellátás akkor is rendszeresnek tekinthető, ha van egy-egy olyan hónap, amikor a beosztáshoz nem tartozó szolgálatellátás nem merül fel, vagy ha van olyan hónap, amikor csak egy-egy ilyen szolgálatellátás történik, azonban összességében a többletfeladatok egy jól körülhatárolt időszakon belül folyamatosan, ciklikusan visszatérő jelleggel jelentkeznek. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és ez alapján ellentételezésre jogosult (Kf.III.45.052/2023/7., Mfv.II.10.623/2015/4., Kfv.III.45.110/2022/4., Kf.VII.45.155/2021/6., Kf.III.45.020/2021/4., BH2018.259). Nem a folyamatos „helyettesítésnek” van tehát jelentősége, hanem az olyan rendszerességnek, amely rendszeressé teszi a feladatellátást.

[15] Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok, bizonyítékok értékelése alapján helytállóan állapította meg, hogy a perbeli esetben a rajparancsnoki feladatok nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, minden hónapban ismétlődően felmerültek, vonatkozásukban az ismétlődés megalapozott volt. Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes rajparancsnoki beosztáshoz kapcsolódó feladatellátásainak százalékos mértékét, valamint a kidolgozott százalékos adatokat rögzítette, az alperes – azon túlmenően, hogy a jogalapot vitatta és az összecszerúségi kifogása körében jelentős átfedésre hivatkozott – számszakilag azokat nem cáfolta.

[16] A felperes a rajparancsnoki feladatellátást a keresetében és perbeli nyilatkozataiban is megjelölte, abból kitűnik, hogy szerparancsnokként a perbeli időszak minden egyes évében folyamatosan visszatérően az összes szolgálati napjainak több mint 47%-ában a magasabb beosztáshoz tartozó rajparancsnoki feladatkört látta el, feladata volt a szolgálatszervezés, szakmai képzés, oktatás, szerelési feladatok, túlszolgálat nyilvántartás, betegszabadság nyilvántartás, káreseti irányítás, jelentés kirendeltségvezetőnek, váltásátadás, szolgálatszervezés, stb. Az alperes a fellebbezésében csupán állította a két beosztás feladatainak 90%-os átfedését, azt azonban perbeli nyilatkozatain túlmutatóan nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság is figyelemmel volt a mindkét beosztáshoz egyaránt tartozó adminisztratív feladatok, jelentéstételi kötelezettség, szolgálatszervezés, szerelési foglalkozás, oktatás, különböző nyilvántartások vezetése káresetnél és az azt követően végzendő szakmai feladatok ellátásáról való gondoskodás kapcsán arra, hogy azok mindkét beosztáshoz kapcsolódtak, helyesen jutott azonban arra az álláspontra, hogy a többletfeladatok bekövetkeztének tényén – különösen az eltérő képzettségi, felelősségi körökre figyelemmel – ez nem változtatott. A felperes maga is hivatkozott arra (7. sorszámú beadvány), hogy tényleges szolgálati helye a telephely1 telephely2, ahol csoportonként készenléti jellegű beosztásban 19 fő rendszeresített. A telephelyen ténylegesen a szolgálatparancsnok nincs jelen, az ő tényleges szolgálati helye, ahol a szolgálati feladatait ellátja, az szolgálati hely2 szám alatti „telephely”, 16 fő készenléti szolgálatot ellátó állománnyal. A leírtak okán a rajparancsnok (Pécs II. Telephelyen) szolgálatot ellátó 19 fő tekintetében felelős az adott szolgálati napon a szolgálatellátásáért, az ezzel járó adminisztratív feladatok elvégzéséért, az SZMSZ-ben a szolgálatparancsnok beosztásánál nevesített feladatok 19 fő vonatkozásában történő ellátásáért. Jelentési kötelezettsége pedig elsősorban a telephelyen ténylegesen jelen

lévő, szolgálatot ellátó, a kirendeltségvezető parancsnokhelyettes tűzoltósági felügyelő felé áll fenn. A két beosztás képzettségi, felelősségi köre alapvető eltérése már önmagában megalapozza a rendszeres többletszolgálat figyelembevételével a megbízási díjat.

[17] A Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napján bekövetkezett hatályba léptetésével a jogalkotó a rendszeres többletfeladat-ellátáson túl a megbízási díj megfizetésének feltételéül szabtta a jelentős többletmunka megvalósulását; miszerint e kettő feltétel együttes megléte esetén fizethető megbízási díj. Az elsőfokú ítélet indokolásában a jogszabályváltozás értelmezése megjelenik, a jelentős többletmunka felperes által százalékosan kimunkált időráfordítása a jelentős többletmunka definíciójának megfeleltethető.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontján alapul, az nem ellentétes a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával. A Fővárosi Ítéltábla már több döntésében (1.Kf.700.134/2025/4.; 2.Kf.700.218/2025/4.; 3.Kf.700.393/2025/4.; 4.Kf.700.379/2025/4.) elemezte e két jogszabályhely viszonyát, mely során megállapította, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának értelmezése csak úgy lehet helyes, amennyiben a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben – megbízás jogcímén – a hivatásos állomány tagja a beosztásához nem tartozó feladat ellátására – lényegében korlátozásoktól mentesen, – ellenszolgáltatás nélkül bármikor kötelezhető lenne. Ez esetben is érvényesülnie kell tehát a lex specialis derogat legi generali elvnek.

[19] Az elsőfokú ítélet az Áht. felhívott rendelkezéseit sem sérti, mivel az alperest a költségvetési szervként történő működése sem mentesíti az alól, hogy a hivatásos állományú tagjait a beosztásuk szerinti feladatellátás keretében foglalkoztassa, a megbízási díjat megalapozó többletmunka végzését kompenzálja.

[20] Az elsőfokú bíróság a Kp. 2. § (4) bekezdését nem sértette meg, a közigazgatási jogvita – így a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok – kereteit nem lépte túl. Az alperes az eljárás során csupán állította, de bizonyítékokkal alátámasztani nem tudta, hogy amennyiben a szerparancsnok a rajparancsnok tűzoltói beavatkozással összefüggő feladatait végzi, az saját beosztásához tartozó feladatellátásnak minősül, miként az sem, hogy a két beosztás 90%-ban azonos. A megbízási díj a kinevezés szerinti beosztásba nem tartozó feladatok utasításra történő elvégzése esetén jár, az arra való jogosultságot az alacsonyabb beosztáshoz való többletfeladatellátás nem befolyásolja, ez alól a szerparancsnoki beosztás sem képez kivételt.

[21] A megbízási díjat az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozta meg. Az a körülmény, hogy az alperes az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspont, ahhoz azonban, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt érveket sikerrel támadni tudja azt kellett volna bemutatnia, hogy az összecszerűségi meghatározás milyen érvek mentén minősül jogszerűtlennek, részletesen kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett

mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe, mik lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevételére okszerűen másösszagszerűségi eredményre vezetett volna. Az alperes a jogalap körébe tartozó vitatása mellett a megbízási díjösszagszerűsége tekintetében azonban külön jogszabálysértést nem jelölt meg, így a másodfokú bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítéletösszagszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi jelentősége pedig abban áll, hogy az elsőfokú bíróság ítéleténekösszagszerű mérlegelését a felperes alappal jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A pernyertes felperes Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (5) bekezdése alapján igényelt perköltséget, melyet téves felszámítás következtében – a perbeli ügy nem jogegységi panasz eljárás – az ítéltábla nem tudott megállapítani. E körben annak van relevanciája, hogy az IM rendelet a perköltség meghatározása során a bírói közrehatást szűk keretek között szabályozta, így nincs lehetőség a téves jogalap hivatalbóli korrekciójára.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a fellebbezési illetéket (148.416 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 22.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Zakócs Ildikó s.k.

Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.700.115/2026/6

10

a tanács elnöke, előadó

bíró

bíró